

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41C/158/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116212208
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7116212208.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v sporovej veci žalobcu: A.. F. S., D.. XX.X.XXXX, trvale bytom S. G., A. XX/B, právne zastúpený: JUDr. Jozefom Vaškom, Advokátska kancelária, Szakkayho 1, Košice, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, v konaní o náhradu škody t a k t o

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 1.6.2016 domáhal voči žalovanému zaplataenia náhrady škody vo výške 3.000,-€, a písomného ospravedlnenia od Ministerstva vnútra SR za nezákonné rozhodnutie, a nesprávny úradný postup príslušníka OO PZ vo Svidníku O.. O.. B.. Žalobu odôvodnil tým, že škoda mu bola spôsobená vydaním nezákonného uznesenia ČVS:ORPZ-130/SK-SK-2014, a nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa OO PZ vo Svidníku O.. O.. B.. Nezákonné rozhodnutie OO PZ vo Svidníku Mgr. Martina Gajdoša spočíva vo vydaní uznesenia z 8.7.2014 pod uvedenou spisovou značkou, ktorým bol žalobca obvinený za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. V Trestnom oznámení č. Č.:P-XXX/JU-G.-XXXX žalobca, bývalý zamestnanec spoločnosti DAPHNE Group, s.r.o. vypovedal na OO PZ v Košiciach, že išlo o zadržanie firemných vecí, z dôvodu nevyplatenia mzdy za 2 mesiace odpracované v uvedenej spoločnosti s tým, že zo zápisnice vyplýva, že v prípade, že mu budú uhradené dlžné pohľadávky zo strany zamestnávateľa Išky Janíka (konateľa spoločnosti), firemné veci odovzdá spoločnosti, ktorej bol zamestnancom.

2. Okresný prokurátor O.. I. C. uznesením Okresnej prokuratúry vo Svidníku A. XXX/XXXX/XXXX-X zo dňa 15.7.2014 zrušil uznesenie OO PZ vo Svidníku, ktorým bolo vznesené obvinenie voči PhDr. Radovanovi Vasiľovi pre skutok kvalifikovaný ako prečin sprenevery, kde prokurátor uvádza, že bude potrebné doplniť dôkazy a skúmať, či zo strany obvineného nešlo o uplatnenie zádržného práva podľa ust. § 151s Občianskeho zákonníka. Vyšetrovateľ OO PZ vo Svidníku O.. B., však žalobcovi naďalej tvrdil v telefonickom rozhovore, že nevyplatené mzdy žiadnym spôsobom nesúvisia so zadržanými vecami DAPHNE Group, s.r.o., a podľa neho ide o jednoznačne o spreneveru. Zo strany vyšetrovateľa OO PZ Svidník, teda išlo v danom prípade o veľmi závažné pochybenie vo vyšetrovaní, zapríčinené neznalosťou zákonov SR. Žalobca tomuto vyšetrovateľovi oznámil, že podal trestné oznámenie na svojho bývalého zamestnávateľa za nevyplatenie mzdy na OO PZ Košice, čo však tento vyšetrovateľ si sám nepreveril, a uložil, aby žalobca číslo trestného oznámenia zistil, a Mgr. B. ho oznámil. Žalobca, tak aj urobil, a telefonicky oznámil vyšetrovateľovi OO PZ O.. B. vo Svidníku číslo tohto trestného oznámenia. Nesprávny úradný postup príslušníka OO PZ Svidník, tiež spočíval v neakceptovaní, a

odignorovaní uznesenia Okresnej prokuratúry vo Svidníku Pv 202/14/7712-7, nakoľko v rámci stretnutia splnomocneného zástupcu žalobcu v osobe otca O. S. s príslušníkom OO PZ Svidník, Mgr. Gajdošom, a jeho nadriadeným, riaditeľom OO PZ, vyšetrovateľ O.. B. naďalej tvrdil, že podľa jeho názoru ide jednoznačne o trestný čin sprenevery, a bude sa riadiť jedine trestným zákonom, pričom príslušník OO PZ na tomto stretnutí s otcom žalobcu potvrdil, že žalobcu dobre pozná, a že brat tohto vyšetrovateľa býva v tesnej blízkosti rodičov žalobcu, v obci Beňadikovce, a sestra O. B. bola spolužiačkou žalobcu na strednej škole vo Svidníku.

3. V dôsledku nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu príslušníka OO PZ Svidník, O.. B.Š., bola žalobcovi spôsobená vážna nemajetková ujma, nakoľko on, ako bezúhonná osoba, a bývalý diplomatický zamestnanec Ministerstva hospodárstva na Ukrajine (Užhorod, Kyjev), preverený NBÚ, mal voči svojej osobe vznesené obvinenie zo sprenevery príslušníkom OO PZ O.. B.. Do jeho vtedajšieho bývalého miesta trvalého pobytu, Beňadikovce 34, tento vyšetrovateľ OO PZ Svidník, O.. B., poslal policajnú hliadku, kde príslušníci OO PZ Svidník zisťovali, či je držiteľom diplomatického pasu, a či náhodou nie je krytý diplomatickou imunitou. Keďže ide o veľmi malú obec v okrese Svidník, pri návšteve policajnej hliadky, a dôslednej pozornosti susedov, ľudia žijúci v obci Beňadikovce začali ohovárať žalobcu, a vysmievať sa z jeho rodičov, že ich syn, bývalý diplomat je zlodej, je obvinený sprenevery. Uvedená skutočnosť poškodila jeho dobré meno nielen v obci Beňadikovce, ale tiež vo Svidníku, kde sa mnohí jeho známi a rodina dozvedeli o jeho trestnom stíhaní, a obvinení zo sprenevery, a stále sa pýtali, či to neovplyvní jeho profesionálnu budúcnosť, zamestnať sa v diplomatických službách a v štátnej správe. Aj napriek tomu, že žalobca bol obvinený zo sprenevery, len niekoľko dní, keďže uznesenie vyšetrovateľa OO PZ Svidník, bolo pomerne rýchlo zrušené uznesením prokurátora vo Svidníku, aj napriek tomu žalobcovi, ako aj jeho rodine počas týchto pár dní, vznikla veľmi vážna nemajetková ujma. Išlo o psychicky veľmi vyčerpávajúci týždeň, ktorý bol vážnym ohrozením zdravia jeho rodičov. Jeho matka mala veľmi vážne zdravotné problémy so srdcom, s nábehom na infarkt, a taktiež vážne psychicky to ovplyvnilo oboch rodičov. Žalobca k žalobnému návrhu priložil aj listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a to: Trestné oznámenie Č.: P.-XXX/JU-G.-XXXX, Uznesenie OO PZ Svidník, Č.: P.-XXX/SK-Z.-XXXX, Uznesenie Okresnej prokuratúry Svidník, A. XXX/XX/XXXX-X, Sťažnosť proti Uzneseniu OO PZ Svidník o vznesení obvinenia, Odpoveď z MV SR na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku - postúpenie veci GP SR, Odpoveď z GP SR- postúpenie žiadosti orgánu oprávnenému konať.

4. V podaní doručenom súdu dňa 29.7.2016, žalobca ešte doplnil svoju žalobu, a to tak, že priložil k tomuto podaniu ďalšie listinné dôkazy, konkrétne rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 15Cpr/4/2014-123 zo dňa 30.6.2016, na základe ktorého je možné konštatovať, že oznamovateľ trestného oznámenia Roman Išky Janík, nemal právne postavenie poškodeného. Virtuálne sídlo spoločnosti ENDAP s.r.o., Tallerova č. 4, Bratislava, IČO: 46 087 591 (predtým DAPHNE Group, spol. s r.o., Jantárova 30, Košice), je v súčasnosti nezákonne používané. Opätovne žalobca predložil aj uznesenie OR PZ vo Svidníku Č.: P.-XXX/SK-Z.-XXXX z 8.7.2014, a tiež uznesenie Okresnej prokuratúry vo Svidníku č. Pv 202/14/7712-7 zo dňa 15.7.2014, v ktorom chcel žalobca poukázať na to, že prokurátor v tomto uznesení konštatoval, že v priebehu ďalšieho konania bude potrebné doplniť dôkazy týkajúce sa skončenia pracovného pomeru, najmä zadovážiť listinu, ktorou mal byť pracovný pomer okamžite ukončený, a doklad o jej doručení obvinenému, upresniť dátum, ku ktorému pracovný pomer skončil, a skúmať, či zo strany obvineného nešlo o uplatnenie zádržného práva podľa ust. §151s Občianskeho zákonníka. Ďalej priložil žalobca aj ďalšiu prílohu, a to Výzvu na vydanie vecí - zaslanie zo dňa 17.12.2014, a uviedol, že aj napriek uvedenému rozhodnutiu Okresnej prokuratúry vo Svidníku, naďalej vyšetrovateľ pokračoval v trestnom stíhaní žalobcu, a informoval ho, že mu môže byť uložená poriadková pokuta v zmysle § 70 ods. 1 Trestného poriadku, a vyzval ho opätovne na vydanie vecí dňa 17.12.2014, ktoré mal zadržiavať od svojho bývalého zamestnávateľa Išky-Janíka. V odpovedi na túto výzvu, žalobca odpísal O.. M.. O.. Y., že uvedené veci neodovzdá, nakoľko ich zadržiava zákonným spôsobom v zmysle § 151s Občianskeho zákonníka. Po odpovedi na uvedenú výzvu, bolo trestné stíhanie žalobcu definitívne ukončené v roku 2015. Ďalšiu prílohu doručil súdu v rámci tohto podania v podobe emailu zo dňa 27.1.2016, ktorý bol adresovaný Ministerstvu vnútra SR, na ktorý žalobca nedostal žiadnu odpoveď Ministerstva vnútra SR.

5. Podaním doručeným súdu dňa 9.8.2016, žalobca opätovne doplnil svoje podania, keď priložil Odpoveď z Okresnej prokuratúry Svidník č. A. XXX/XX/XXXX-X na Sťažnosť na postup policajta, v ktorej prokurátor O.. I. C., upovedomil žalobcu, že nezákonný postup, ani závažnejšie priesťahy v konaní nezistil. Žalobca poukázal na to, že z tohto textu je možné hypoteticky pripustiť do určitej

miery, že prietahy mohli byť v konaní zistené, pretože prokurátor ich jednoznačne nevytlúčil. V období od 15.9.2014 do 24.11.2014 bolo konanie podľa vyjadrení prokurátora prerušené pre neprítomnosť zástupcu poškodenej strany, ktorého bolo potrebné vo veci znovu vypočuť. O tomto dôvode prerušenia nebol žalobca informovaný aj napriek telefonickým dotazom na OO PZ vo Svidníku. Tieto prietahy, preto považuje žalobca jednoznačne za úmyselné a tendenčné zo strany vyšetrovateľa O.. B.. Ďalej žalobca doložil k tomuto podaniu opätovne aj Výzvu na vydanie veci zo dňa 17.12.2014 od OR PZ vo Svidníku. Ďalej priložil aj Sťažnosť A.. F. S. na policajta OO PZ Svidník, Oznámenie - zaslanie zo dňa 20.3.2015, ktoré žalobcovi zaslalo OO PZ vo Svidníku. Opätovne priložil aj rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 15Cpr/4/2014-123 zo dňa 30.6.2016, a ďalšiu listinu Sťažnosť na príslušníka OO PZ Svidník O.. O. B. - odstúpenie veci zo dňa 31.12.2014, z ktorej vyplýva, že OO PZ Svidník postúpilo sťažnosť žalobcu na OR PZ vo Svidníku, odbor poriadkovej polície. Žalobca priložil aj Potvrdenie o podaní trestného oznámenia od OR PZ v Bratislave IV, odbor kriminálnej polície - OEK zo dňa 27.2.2015, z ktorého vyplýva, že žalobca podal trestné oznámenie voči osobe F. L.-M., konateľa spoločnosti DAPHNE Group, s.r.o., pre podozrenie z prečinu krivého obvinenia podľa § 346s Trestného zákona.

6. Žalovaný sa k žalobe, ako aj k ostatným podaniam žalobcu, vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 7.10.2016, v ktorom navrhol, aby súd žalobu v celom zamietol, a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. Žalovaný poukázal na to, že špecifikom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom je skutočnosť, že pred uplatnením nároku na náhradu škody na súde, treba spravidla nárok vopred prerokovať s príslušným orgánom. Prejednávaná vec bola zo strany Ministerstva vnútra Slovenskej republiky postúpená na predbežné prejednanie Generálnej prokuratúry, ktorá vec v zákonnej 6 mesačnej lehote prejednala. Ďalej poukázal na ust. § 3 ods. 1, a § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. Ďalej uviedol, že vznesenie obvinenia pre trestný čin konkrétnej osobe nie je rozhodnutie o vine, ale opatrenie smerujúce k tomu, aby orgány činné v trestnom konaní v priebehu konania zistili skutkový stav. Až po vznesení obvinenia sa v rozhodujúcej miere otvára priestor pre dokazovanie v prípravnom konaní. Bolo by nelogické predpokladať, že už pri vznesení obvinenia, musí byť trestný čin jednoznačne preukázaný, keďže zadovážovanie dôkazov, a to nielen tých, ktoré svedčia proti obvinenému, ale aj tých svedčiacich v jeho prospech, je cieľom následného vyšetrovania v prípravnom konaní, ako aj súdneho konania nasledujúceho po podaní obžaloby. Žalovaný v súvislosti s tým poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.5.2012 sp. zn. 8Co/251/2010. Ďalej žalovaný poukázal aj na znesenie uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 7.11.2012 sp. zn. 1ÚS 548/2012-13, z ktorého vyplýva, že je potrebné posudzovať zákonnosť, či nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia vždy, aj s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu. Vyšetrovateľ v trestnom konaní pri rozhodovaní o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia konkrétnej osobe, vychádza z úrovne poznatkov, ktoré má k dispozícii v tom čase, t. j. ešte pred vykonaním úkonov v trestnom konaní. V zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku, má policajt povinnosť (nie možnosť) bez meškania vydať uznesenie o vznesení obvinenia, ak je na podklade trestného oznámenia, alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba. Preto, nie je v danom prípade splnená podmienka existencie nezákonného rozhodnutia, pretože v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia nasvedčoval zistený skutkový stav veci tomu, že proti obvinenému sa javí dôvodné podozrenie zo spáchania predmetnej trestnej činnosti. Ďalej žalovaný poukázal na ust. § 17 ods. 2 a 3 zák. č. 514/2003 Z. z., a uviedol, že pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, existenciu a závažnosť následkov nemajetkovej ujmy, nestačí, len tvrdiť, ale je nutné ich hodnoverne, a bez pochybností preukázať. Zastával žalovaný ten názor, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, týkajúce sa preukázania samotnej existencie, následkov nemajetkovej ujmy, jej výšky, a taktiež nepreukázal, že ním tvrdená nemajetková ujma mu vznikla v dôsledku predmetného trestného konania. Ak žalobca požaduje sféru nemajetkovej satisfakcie vo forme ospravedlnenia sa zo strany Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, je potrebné pre vykonateľnosť žalobného petitu uviesť text ospravedlnenia, a formu, akou má k takému aktu dôjsť. Je aj zarážajúca požiadavka žalobcu o vykonanie petitu osobou, ktorá nie je stranou v súdnom konaní.

7. Dňa 8.9.2017 bolo súdu doručené podanie od žalobcu, v ktorom navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby v tom znení, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 3.000,- €, spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od podania žaloby do zaplatenia titulom náhrady nemajetkovej ujmy, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca má právo na plnú náhradu trov konania. K vyjadreniu žalovaného, žalobca v tomto podaní zaujal svoje stanovisko a uviedol, že tvrdenie žalovaného, že v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia nasvedčoval zistený skutkový stav veci tomu, že proti obvinenému sa javí dôvodné podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, je neakceptovateľné,

pretože predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu - existencia nezákonného rozhodnutia, je daný. Uznesenie OO PZ vo Svidníku č. P.-XX/SK-Z.-XXXX zo dňa 8.7.2014 o vznesení obvinenia žalobcovi, bolo uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry vo Svidníku č. k. A. XXX/XX/XXXX-X zo dňa 15.7.2014, zrušené v rámci vykonávania dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní. Zo samotného odôvodnenia tohto odôvodnenia vyplýva, že vznesenie obvinenia žalobcovi bolo prinajmenšom predčasné, ktoré nemá dostatočnú oporu v doteraz vykonaných dôkazoch. Proti uvedenému uzneseniu OO PZ vo Svidníku zo dňa 8.7.2014 podal žalobca aj sťažnosť, pričom v odpovedi dozorujúceho prokurátora zo dňa 16.7.2014 je výslovne uvedené, že „Som v rámci prokurátorského dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní uznesením č. A. XXX/XX/XXXX-X dňa 15.7.2014, teda, ešte pred predložením Vašej sťažnosti, ako nezákonné zrušil, v podstate z dôvodov, ktoré uvádzate vo svojej sťažnosti“. Z tohto jednoznačne vyplýva, že predpoklad existencie nezákonného rozhodnutia, ktoré bolo príslušným orgánom zrušené z dôvodov nezákonnosti, je tu splnený. V tejto súvislosti poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Mcdo 15/2009 z 18.8.2010. Žalobca zároveň poukázal na to, že žalobcovi vznikla škoda aj v dôsledku nesprávneho úradného postupu, ktorý predchádzal vydaniu nezákonného rozhodnutia, a síce postupu OO PZ vo Svidníku, keď bola vyslaná hliadka do miesta vtedajšieho trvalého bydliska žalovaného, N. XX, len za účelom zistenia, či žalovaný je, alebo nie je držiteľom diplomatického pasu. Orgán činný v trestnom konaní, je povinný vykonávať úkony trestného konania rešpektujúc dôstojnosť osôb, a ich súkromie, pričom do základných práv a slobôd osôb, v prípadoch dovolených zákonom, možno zasahovať, len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania. Žalobca je toho názoru, že aj keď zistenie, či osoba je držiteľom diplomatického pasu, a teda, či je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní, je zásadou pre ďalší postup v konaní, spôsob, akým tak bolo učené, a vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, t. j. že sa jedná o malú obec, kde každý každého pozná, ako aj na skutočnosť, že žalobca v obci požíval status dôstojnosti a spoľahlivosti, najmä kvôli pôsobeniu v diplomatických službách (1 rok v pozícii diplomatického pracovníka na Generálnom konzuláte v Užhorode, a 2 roky na Zastupiteľskom úrade v Kyjeve), nemožno vyhodnotiť inak, ako nesprávny a zasahujúci do dôstojnosti žalobcu, a jeho práva na súkromie, a zachovávanie cti a dobrého mena. Uvedeným postupom orgánov činných v trestnom konaní bola vážne znížená dôstojnosť, a poškodené dobré meno v obci Beňadikovce, kde žalovaný má trvalé bydlisko. A na preukázanie týchto skutočností navrhol, aby bol v konaní žalobca vypočutý, prípadne obyvateľov obce navrhol vypočuť. Požadovaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná osobe žalobcu, jeho prostrediu, v ktorom žil, a pracoval, a závažnosti následkov v súkromnom živote, ako aj v spoločenskom uplatnení. K tomuto podaniu priložil žalobca aj ďalší listinný dôkaz, a to predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresované Ministerstvu vnútra SR zo dňa 17.8.2015.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu dňa 20.10.2017, kedy uviedol, že zotrváva na všetkých svojich žalobných dôvodoch, a skutočnosti uvádzané v žalobe, ako aj vyjadrení zo dňa 7.9.2017, poukazuje na to, že došlo k nezákonnému rozhodnutiu a nesprávne úradnému postupu, za čo žalobca žiada náhradu škody. Žalobca pracoval na Generálnom konzuláte SR, aj na Zastupiteľskom úrade SR, čo preukazuje žalobca aj Potvrdením z Ministerstva hospodárstva SR. Značne poškodený status žalobcu ohľadom jeho bezúhonnosti môže mať za následok nemožnosť ďalej pokračovať v práci diplomatickej sféry. K tomuto podaniu priložil žalobca aj Potvrdenie od Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 14.9.2017.

9. Uznesením zo dňa 6.11.2007 sp. zn. 41C/158/2016 Okresný súd Košice I pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobcu zo dňa 7.9.2017 v tom znení, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 3.000,- € spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od podania žaloby do zaplatenia, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca má právo na plnú náhradu trov konania.

10. Žalovaný sa k podaniu žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 10.8.2018, v ktorom opätovne navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Poukázal na to, že v zmysle záverov ustálenej judikatúry súdov jednoznačne vyplýva, že napriek tomu, že rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti, a aj zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania, je neskorší výsledok trestného konania, nemožno paušálne požadovať za nezákonné, každé vznesenie obvinenia, ktoré nevyústilo v právoplatný odsudzujúci rozsudok, ale v každej trestnej veci je potrebné s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu pozorne zvážiť aj priebeh trestného konania z hľadiska vývoja dokaznej situácii, ako aj základných zásad trestného konania. Poukázal žalovaný v tejto súvislosti na rozhodnutie 3.ÚS 162/02 ČR, 1.ÚS 548/2012-SR, ÚS SR sp. zn. 53/2013, ako i rozhodnutie ESLP vo veci Lavrechov proti ČR. Žalovaný nepopiera, že rozhodnutie vydané OR PZ Svidník dňa 8.7.2014 bolo s poukazom na

ust. § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku zrušené prokurátorom Okresnej prokuratúry, avšak v danom prípade je potrebné uviesť, že dozorujúci prokurátor dané uznesenie zrušil, a vrátil na ďalšie konanie, pričom prokurátor v zrušujúcom rozhodnutí uviedol, aké ďalšie šetrenie - vykonanie dôkazov, má vyšetrovateľ uskutočniť. Žalovaný má za to, že začatie trestného stíhania sa v danom štádiu javilo ako opodstatnené, v konečnom dôsledku sám dozorujúci prokurátor, mal možnosť nielen dané údajné nezákonné rozhodnutie zrušiť, ale rovno ho nahradiť vlastným rozhodnutím, čo však dozorujúci prokurátor nespravil. To znamená, že v danom prípade zjavne pochybil aj prokurátor, nakoľko konanie nezastavil, a dané rozhodnutie, len zrušil, a vec vrátil na ďalšie konanie. Teda, nevyužil možnosť, ktorú mu dáva trestný poriadok, aby trestné konanie zastavil. Teda, v danom prípade, sa nedá hovoriť o jednoznačnosti veci. Na podnet prokurátora bolo vykonané ďalšie dokazovanie v prípravnom konaní. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, žalovaný je naďalej toho názoru, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik, ani výšku požadovanej nemajetkovej ujmy.

11. Súdu bolo doručené ďalšie podanie žalobcu zo dňa 4.10.2018, v ktorom poukázal na to, že právna kvalifikácia skutkového stavu je vecou súdu, a táto môže byť odlišná od právnej kvalifikácie veci zo strany žalobcu. Teda, ak by konajúci súd mal za to, že nie sú splnené podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa § 6 zák. č. 514/2004 Z. z., potom je potrebné posúdiť spôsobenú škodu podľa ustanovení o zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Taktiež poukázal na to, že nezákonnosť zrušeného rozhodnutia, je jeho materiálnou vlastnosťou, t. j. nemusí byť nezákonnosť zrušeného rozhodnutia výslovne konštatovaná vo výroku, alebo v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia, stačí, ak z neho nepochybne vyplýva (Nález Ústavného súdu SR z 3.7.2012 sp. zn. IV.ÚS 159/2012). Žalobca v tomto podaní poukázal na rozsiahlu judikatúru Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a ČR, ako aj krajských súdov SR. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalobca svojim konaním a postojom, nemohol dať príčinu na začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia pre spreneveru, nakoľko to, že predmetné veci zadržáva v súlade so zákonom (výkon zádržného práva), uviedol dávno predtým do Zápisnice o výsluchu svedka poškodeného dňa 9.4.2013, v súvislosti s trestným oznámením trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpeného na Obvodnom oddelení PZ Košice - Juh, o čom svedčí, ako dôkaz Zápisnica zo dňa 9.4.2013 - Č.:P.-XXX/JU-G.-XXXX.

12. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, žalobca poukázal na to, že podľa názoru súdnej praxe neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti, je zásadne, každé nepravdivé tvrdenie, alebo obvinenie. Ak orgán činný v trestnom konaní bez dostatočných podkladov vzniesol na základe tohto nepravdivého tvrdenia oznamovateľa trestného činu obvinenie, ešte viac tým zvýšil, či znásobil zásah do občianskej cti žalobcu. Žalobca sa žalobou domáha náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá sa premieta do psychickej sféry človeka, a do jej postavenia v spoločnosti. Ide o ujmu, ktorá sa bezprostredne nepremiata do fyzickej integrity, ani do majetkovej sféry postihnutej osoby. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., a uviedol, že žalobca pracoval v diplomatických službách, bol tiež vysokoškolským učiteľom, ktorý požíval všeobecnú vážnosť. Obec, v ktorej sa rozchýrilo, že žalobca je zlodej je malá, každý každého pozná, a došlo k výsmechu a ohováraniu žalobcu. Pokiaľ ide o závažnosť vzniknutej ujmy, a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, je zrejmé, že žalobca spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, nevyhýbal sa komunikácii a predkladaniu dôkazov na svoju obhajobu, pričom orgány činné v trestnom konaní, tieto nezávažili, a vydali nezákonné rozhodnutie. Bola vyslaná hliadka za účelom zisťovania držby diplomatického pasu, ktorá taktiež nekonala v súlade so zásadou primeranosti zásahu, a nerešpektovala základné práva a slobody osoby. Napriek tomu, že obvinenie bolo zrušené v priebehu týždňa, nepriaznivé dôsledky tohto konania trvali oveľa dlhšie po jeho zrušení, v podstate až doposiaľ, keď sa v obci na to nezabudlo, že žalobca bol stíhaný pre spreneveru. Kamaráti, aj susedia sa začali žalobcovi vyhýbať pri návšteve rodičov. Aj keď obvinenie bolo zrušené, k zastaveniu trestného stíhania došlo až uznesením zo dňa 20.1.2015, kedy bolo zastavené z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda z dôvodu, že skutok, nie je trestným činom, a nie je dôvod na postúpenie veci. Pokiaľ ide o závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení, bolo nevyhnutné, aby sa žalobca z obce odsťahoval, a hľadal si prácu v inom okrese. Naopak, súd pri priznaní zadostučinenia v peniazoch, by mal prihliadať aj na to, ako sa zodpovedný subjekt správal voči poškodenému pred podaním žaloby. Žalovaný sa viac menej meritom veci vôbec nezaoberal, nakoľko žiadosť o prerokovanie bola zasielaná z Ministerstva vnútra SR na Generálnu prokuratúru a späť. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, žalobca žiada náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- €, čo v súčasnej dobe predstavuje 6,25 násobok minimálnej mzdy, pričom táto predstavuje, len 60% jednej mesačnej mzdy, ktorú dosahoval žalobca ako diplomatický zamestnanec. Táto náhrada je teda

primeraná všetkým okolnostiam prípadu. Navrhol, aby okrem žalobcu boli v konaní vypočutí aj rodičia žalobcu, O. V. V. S..

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a vyjadreniami žalobcu, vyjadrením žalovaného, výsluchom svedkov O. S., V. S., W. Š. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými do spisu stranami sporu, ako aj pripojeným vyšetrovacím spisom OO PZ Svidník č. Č.: P.-XXX/SK-Z.-XXXX a zistil tento skutkový stav:

14. Zo Zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného spísanej na OR PZ v Košiciach, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Košice-Juh dňa 9.4.2013 č. Č.: P.-XXX/JU-G.-XXXX súd zistil, že žalobca bol v danej veci vypočutý v trestnej veci prečinu nevyplatenie mzdy a odstúpeného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, ako svedok - poškodený. Z tejto zápisnice vyplýva, že žalobca dňa 31.1.2013 podpísal pracovnú zmluvu s konateľom F. L.-M., ktorý má spoločnosť DAPHNE Group s.r.o., so sídlom v Košiciach, Jantárová č. 30, pobočka Košice, ul. Štefánikova č. 64 a dňa 3.4.2013 skončil pracovný pomer žalobcu v uvedenej spoločnosti. Tento zamestnávateľ však žalobcovi nevyplatil za odpracované obdobie mzdu, a ku dňu, kedy bola spísaná táto zápisnica mu dlhoval sumu na mzde 663,17 €, ako je to uvedené vo výplatných páskach. Žalobca v tejto zápisnici uviedol, že do uvedeného dňa neodovzdal bývalému zamestnávateľovi L.-M. prevzaté veci, konkrétne vymenované v zápisnici, z dôvodu protinároku. Uviedol, že v spoločnosti, ktorej bol zamestnancom napísal písomné vyhlásenie, že všetky uvedené firemné veci odovzdá v čase, keď budú uhradené dlžné pohľadávky voči jeho osobe zo strany zamestnávateľa Išky Janíka. Žiada, teda náhradu vo výške 663,17 €.

15. Dňa 8.7.2014 bolo OR PZ vo Svidníku vydané uznesenie č. Č.:P.-XXX/SK-Z.-XXXX, ktorým bolo začaté trestné stíhanie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku voči žalobcovi, ako obvinenému za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že spoločnosť DAPHNE Group spol. s r.o., Jantárová 30, Košice, podala trestné oznámenie na žalobcu, z dôvodu, že tento si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú, pričom boli v tomto uznesení vymenované konkrétne veci, ktoré mal žalobca spreneveriť, a ktoré sa zhodujú s vecami, ktoré boli uvedené v Zápisnici zo dňa 9.4.2013 o výsluchu svedka poškodeného, uvedenej v predchádzajúcom odseku tohto rozsudku. Prisvojením si týchto vecí mala vzniknúť poškodenému, spoločnosti DAPHNE Group s.r.o., zastúpenej konateľom F. L.-M. škoda vo výške 427,92 €.

16. Uznesením Okresnej prokuratúry vo Svidníku zo dňa 15.7.2014 bolo podľa § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku zrušené uznesenie OO PZ vo Svidníku č. P.-XX/SK-Z.-XXXX zo dňa 8.7.2014. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že v rámci dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní prokurátor preskúmal toto uznesenie, a preskúmal aj podklady, na základe, ktorých bolo vynesené, a zistil, že ide o uznesenie prinajmenšom predčasné, ktoré nemá dostatočnú oporu v doteraz vykonaných dôkazoch. Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že pracovný pomer medzi obvineným (A.. F. S.) a spoločnosťou DAPHNE Group s.r.o., Košice, mal skončiť okamžitým zrušením pre údajné hrubé porušenie pracovnej disciplíny, v zatiaľ bližšie nešpecifikovanom čase, ešte počas skúšobnej doby, pričom obvinený mal od poškodenej spoločnosti požadovať úhradu mzdy za dobu trvania pracovného pomeru, a mal jej tiež oznámiť, že nevráti veci, ktoré mu boli zverené v súvislosti s výkonom práce do doby, kým jeho mzdové nároky nebudú uspokojené, pričom v súvislosti s nevyplatenou mzdou, mal podať na zodpovednú osobu aj trestné oznámenie. Prokurátor, teda poukázal na to, že je potrebné doplniť dôkazy týkajúce sa skončenia pracovného pomeru, najmä zadovážiť listinu, ktorou mal byť pracovný pomer okamžite ukončený, a doklad o jej doručení obvinenému, upresniť dátum, ku ktorému pracovný pomer skončil, a skúmať, či zo strany obvineného nešlo o uplatnenie zádržného práva podľa ust. § 151s Občianskeho zákonníka. Ak totiž obvinený konal v súlade so zákonom, nemohol sa dopustiť trestného činu, a dokonca, aj v prípade, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre postup podľa uvádzaného ustanovenia, bolo potrebné zisťovať, či z jeho strany sa jednalo aspoň o alternatívny úmysel spáchať trestný čin, keďže k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu sprenevera podľa § 113 Trestného zákona sa vyžaduje úmyselné konanie.

17. Vyšetrovateľ pokračoval vo vyšetrovaní, a toto konanie bolo 20.1.2015 zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Toto uznesenie však nebolo doručené žalobcovi, nakoľko už v konaní nevystupoval ako obvinený, a teda celé trestné stíhanie žalobcu trvalo v podstate iba od 8.7.2014 do 15.7.2014, kedy Okresná prokuratúra vo Svidníku zrušila uznesenie OO PZ vo Svidníku. Z odpovede

Okresnej prokuratúry Svidník zo dňa 16.7.2014 vyplýva, že žalobca podal voči uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 8.7.2014 aj sťažnosť, avšak prokurátor O.. I. C. v tomto podaní oznámil žalobcovi, že uvedené uznesenie policajta, ktorým bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie z prečinu sprenevery v rámci prokurátorského dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní, uznesením zo dňa 15.7.2014, teda ešte pred predložením sťažnosti žalobcu, ako nezákonné zrušil, v podstate z dôvodov, ktoré žalobca uvádza vo svojej sťažnosti. Vzhľadom na uvedené, sa sťažnosť žalobcu stala neaktuálnou, a nebolo potrebné o nej rozhodnúť.

18. Z Výzvy na vydanie vecí - zaslanie od OR PZ vo Svidníku zo dňa 17.12.2014 č. Č.:P.-XXX/SK-Z.-XXXX súd zistil, že poverený príslušník policajného zboru O.. M.. O.. Y. vyzval žalobcu na vydanie vecí v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku s tým, že uvedené veci sú potrebné pre účely trestného konania. Jedná sa o veci, ktoré prevzal žalobca oproti podpisu v dňoch 31.1.2013, 11.2.2013 a 13.2.2013, na základe odovzdávajúcich/preberajúcich protokolov od firmy DAPHNE Group s.r.o., Košice. Tieto veci je potrebné predložiť do 10.1.2015 na OO PZ vo Svidníku. V prípade nepredloženia týchto vecí, môže byť vec odňatá a uložená mu poriadkovú pokutu.

19. Zo Sťažnosti na príslušníka OO PZ Svidník, O.. O. B. - odstúpenie vecí od OR PZ vo Svidníku zo dňa 31.12.2014 súd zistil, že OR PZ vo Svidníku odstúpilo sťažnosť žalobcu, ktorá bola doručená dňa 30.12.2014 Obvodnému oddeleniu PZ Svidník do rúk riaditeľa, z dôvodu, že žalobca sa sťažoval na nečinnosť a úmyselné prietahy vo vyšetrovaní prípadu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť nadporučík Mgr. Martin Gajdoš, ako poverený príslušník OO PZ Svidník.

20. Z listiny nazvanej Vec: Sťažnosť na postup policajta zo dňa 12.1.2015 od Okresnej prokuratúry Svidník adresovanej žalobcovi č. Pv 202/14/7712-16 súd zistil, že na základe sťažnosti žalobcu zo dňa 29.12.2014 O.. I. C., prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník, preskúmal vyšetrovací spis Obvodného oddelenia PZ vo Svidníku č. P.-XXX/SK-Z.-XXXX, pričom nezákonný postup, ani závažnejšie prietahy v konaní nezistil. V období od 15.9.2014 do 24.11.2014 bolo konanie vo veci prerušené pre neprítomnosť zástupcu poškodenej strany, ktorého bolo potrebné vo veci znovu vypočuť. Zároveň konštatovať, že uznesením tunajšej prokuratúry č. A. XXX/XX/XXXX-X z 15.7.2014 bolo zrušené uznesenie policajta Č.. P.-XXX/SK-Z.-XXXX z 8.7.2014, ktorým bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie z prečinu sprenevery podľa § 213 os. 1 Trestného zákona, preto v súčasnosti nemá žalobca procesné postavenie strany v tomto konaní.

21. Z Potvrdenia o podaní trestného oznámenia zo dňa 27.2.2015 od OR PZ Bratislavy IV., č. ORPZ-BAIV-OKP-15-010/2015 súd zistil, že žalobca dňa 27.2.2015 podal ústne trestné oznámenie voči osobe F. L.-M., ako konateľovi spoločnosti DAPHNE Group s.r.o., pre podozrenie z prečinu krivé obvinenie podľa § 346 Trestného zákona.

22. Z Predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 17.8.2015, ktorý adresoval žalobca Ministerstvu vnútra SR, Odbor právnych služieb, Pribinova 2, Bratislava, súd zistil, že žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 3.000,- € za nezákonné rozhodnutie/krivé obvinenie zo sprenevery/a nesprávny úradný postup vyšetrovateľa, a tým spôsobenú nemajetkovú ujmu. Uviedol, že postupoval zákonným spôsobom v zmysle § 151s Občianskeho zákonníka, a uplatnil si zádržné právo vo vzťahu k firme DAPHNE Group, s.r.o., čo potvrdilo vyšetrovanie - výsledok celého prípadu vo Svidníku, a taktiež Okresná prokuratúra Svidník. Žalobca v tomto predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody žiadal o uznanie svojho nároku na uspokojenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, a nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa OO PZ Svidník, O.. O.. B. sp. zn. Č.:P.-XXX/SK-Z.-XXXX. Dôvody nároku na náhradu škody žalobca v tejto listine uviedol, ako nezákonné rozhodnutie vyšetrovateľa OO PZ vo Svidníku, O.. O.. B. spočívajúce vo vydaní uznesenia z 8.7.2014 uvedenej spisovej značky. V bode nazvanej Nesprávny úradný postup vyšetrovateľa OO PZ vo Svidníku, v predmetnej žiadosti o prerokovanie nároku žalobca uviedol, že vyšetrovateľovi OO PZ vo Svidníku z vlastnej vôle musel zistiť číslo spisu - trestného oznámenia na OO PZ Košice, ktoré podal na spoločnosť DAPHNE Group za nevyplatenie mzdy, a naďalej mu vyšetrovateľ OO PZ M. Gajdoš tvrdil, že nevyplatené mzdy, žiadnym spôsobom nesúvisia s firemnými vecami DAPHNE Group, a ide jednoznačne o spreneveru. Zo strany vyšetrovateľa OO PZ, teda išlo v danom prípade o veľmi závažné pochybenie vo vyšetrovaní, zapríčinené neznalosťou zákonov SR. Nesprávny úradný postup príslušníka OO PZ Svidník, spočíval v nerešpektovaní uznesenia Okresnej prokuratúry vo Svidníku Pv 202/14/7712-7 z 15.7.2014, ktorým bolo predmetné uznesenie OO PZ vo Svidníku zrušené.

Napriek tomu, vyšetrovateľ Mgr. M. Gajdoš aj naďalej tvrdil otcovi žalobcu, ktorý ho zastupoval, že podľa jeho názoru ide jednoznačne o trestný čin, a bude sa riadiť jedine trestným zákonom. V ďalšej časti tejto žiadosti je uvedený popis udalosti a skutočností, v časti Následky nezákonných rozhodnutí a nesprávneho úradného postupu, žalobca uviedol, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia, a nesprávneho úradného postupu O.. B., mu bola spôsobená vážna nemajetková ujma, nakoľko, on ako bezúhonná osoba, bývalý VŠ pedagóg PÚ v Prešove, bývalý diplomatický zamestnanec Ministerstva hospodárstva na Ukrajine, preverený NBÚ, bol obvinený príslušníkom OO PZ O.. B. zo sprenevery, a bolo začaté trestné stíhanie voči jeho osobe. Do jeho vtedajšieho bývalého miesta trvalého pobytu Beňadikovce 34, vyšetrovateľ OO PZ Svidník poslal policajnú hliadku, kde zisťovali, či je držiteľom diplomatického pasu, keďže bol obvinený z trestného činu sprenevery. Keďže, ide o veľmi malú obec v okr. Svidník, pri návšteve policajnej hliadky, a dôslednej pozornosti susedov, ľudia žijúci v obci N., začali ohovárať jeho, vysmievať sa z jeho rodičov, že ich syn, bývalý diplomat, je zlodej, obvinený zo sprenevery, a začali sa mu kamaráti a susedia vyhýbať pri návšteve rodičov.

23. Z listu Ministerstva vnútra SR zo dňa 30.10.2015 súd zistil, že Ministerstvo vnútra SR postúpilo Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku Generálnej prokuratúry SR, ktorú považovalo za orgán oprávnený konať v mene SR.

24. Generálna prokuratúra SR dňa 29.12.2015 opätovne postúpila vec orgánu oprávnenému konať v mene SR, a to Ministerstvu vnútra SR, pričom o postupovaní tejto žiadosti žalobcu, bol žalobca upovedomený zo strany týchto orgánov.

25. Z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 10.1.2019, okrem skutočností, ktoré už uvádzal v žalobe, ako aj v ostatných svojich vyjadreniach pred týmito pojednávaniami a ktoré súd zistil aj z predložených listinných dôkazov, súd zistil, že do miesta vtedajšieho trvalého pobytu žalobcu v obci N. XX, bola vyslaná policajná hliadka, konkrétne 2 policajti, ktorí nevedeli nájsť ich adresu, nakoľko dom je trochu vzdialený od cesty. Preto sa pýtali susedov, kde býva Vasiľ, či má diplomatickú imunitu, lebo je podozrenie, že došlo k sprenevere firemných vecí. Pýtali sa ľudí, čiže títo ľudia, susedia, sa o tom dozvedeli. Tí, potom policajtom ukázali, v ktorom dome vlastne býva žalobca s rodičmi. Policajti prišli pred dom, a pýtali sa rodičov, že či tie veci firemné, ktoré sú uvádzané v trestnom oznámení, či ich žalobca má, a že pre trestné konanie, nakoľko bude obvinený zo sprenevery, sú potrebné, a teda, aby im tieto veci rodičia žalobcu odovzdali. Rodičia žalobcu policajtom oznámili, že na tejto adrese, Beňadikovce 34 sa uvedené veci nachádzajú, ale žalobca ich právom zadržáva, nakoľko mu nebola vyplatená mzda. Hneď sa teda všetci susedia dozvedeli o týchto skutočnostiach, že je žalobca podozrivý zo sprenevery. Následne matka žalobcu musela ísť k lekárovi, pretože začala mať problémy s tlakom, musela začať brať vysoké dávky liekov na srdce. Pokiaľ ide o následky trestného stíhania týkajúce sa osoby žalobcu, keďže ide o veľmi malú obec, a vyšetrovateľom bol O.. B., ktorého brat býva v susedstve s rodičmi žalobcu, preto sa dozvedela celá obec, všetci kamaráti, a všetci známi žalobcu, o tomto trestnom stíhaní a začali sa z neho smiať, že raz príde na diplomatických značkách, a potom je zrazu zlodej, čo malo na žalobcu veľký dopad. Prestal chodiť domov, pretože sa hanbil ísť domov k vlastným rodičom. Žalobca uviedol, že vie, že veľmi ťažko sa to dokazuje, ale nevie, ako by mohol doviesť ľudí, ktorí by mali svedčiť, keď sa mu vysmievali a ho ohovárali. S firmou, v ktorej pracoval, ktorá mu nevyplatila mzdu DAPHNE Group s.r.o., vyhral súd, avšak táto firma nemá žiaden majetok, a je vymazaná z Obchodného registra, takže v rámci exekúcie nič nezískal, naopak, ešte sám musel zaplatiť trovy exekúcie. Malo to trestné stíhanie na žalobcu veľký dopad, a doposiaľ ešte stále má, pretože v mysliach ľudí je ešte stále to, že na jednej strane bol diplomat, a na druhej strane zlodej. Nie je predsa možné, aby žalobca chodil s nejakým rozsudkom po dedine, a dokladoval, že nič nespravil, že konal zákonným spôsobom. V mysliach ľudí to stále ostane, najmä preto, že boli v dedine policajti, hľadali ho, vypytovali sa ľudí, a určite existuje o tom záznam, že tá hliadka bola vyslaná, a pán Gajdoš, vyšetrovateľ, spochybnil aj ten fakt, že žalobca podal trestné oznámenie za nevyplatenie mzdy. Tento vyšetrovateľ si sám nevedel toto trestné oznámenie podané žalobcom zabezpečiť, preto následne žalobca, musel ísť sám osobne na Južnú triedu na príslušné OOPZ, kde toto oznámenie podával, a následne ho doručil O.. B.. Keď povedal Mgr. Gajdošovi žalobca, že tie veci zadržáva, pretože mu nevyplatil bývalý zamestnávateľ F. L.-M., konateľ firmy DAPHNE Group spol. s r.o. mzdu, žalobcovi vyšetrovateľ povedal, že, aby nemiešal hrušky s jablkami, ide jednoznačne o spreneveru, a trestný čin. Policajná hliadka podľa žalobcu musela vedieť, že Ministerstvo vnútra má záznam o tom, že žalobca pracoval v diplomatických službách, preto si túto skutočnosť mali preveriť, a nie prísť do dediny a vypytovať sa ľudí, že hľadajú diplomata Vasiľa, kde býva, a je to podstatné preto, lebo je podozrivý zo sprenevery, ako to povedali susedom. Žalobca vo svojej výpovedi nevedel

uviesť presný dátum, kedy mala prísť policajná hliadka do dediny a zisťovať skutočnosti, ktoré uvádzal a nepredložil súdu ani žiaden dôkaz o vyslaní policajnej hliadky do Beňadikoviec za účelom preverenia toho, či žalobca mal požívať diplomatickú imunitu.

26. Žalobca tvrdil, že trestné stíhanie trvalo 7 dní, to však zasiahlo do celého jeho života, a aj doposiaľ má následky. Stále je to v podvedomí ľudí, preto neberie ohraňenie, iba tých 7 dní. Jednoducho, je už pre ľudí, iba ako zloděj, ktorý spreneveril veci, a už myslenie týchto ľudí, aj keby im ukázal právoplatný rozsudok, nezmení. Všetci sa mu začali vysmievať, že je zloděj. Veľa informácií pritom, o tomto stíhaní šírili práve pána O. B., ktorého brat býva vedľa žalobcových rodičov. Sám, keď prišiel do obce hovoril, že idem vzniesť obvinenie voči jeho osobe pre spreneveru. On, osobne s tou policajnou hliadkou neprišiel do dediny Beňadikovce, ale musel to byť jeho pokyn, že vyslal policajnú hliadku. Žalobca, však nevedel uviesť na čí pokyn bola táto hliadka do obce N. vyslaná. Žalobca nekonkretizoval, ktoré osoby mali komunikovať s policajtmí. Uviedol iba, že najbližšia suseda, ktorá býva pri nich to počula, a tvrdil, že chodili aj popred obchod a krčmu, kde sa na žalobcu pýtali. Žalobca uviedol, že podal na Mgr. Gajdoša žalobu, ktorá však bola zamietnutá, pretože nemohol žalovať príslušníka PZ, ale iba Slovenskú republiku, čo učinil teda v predmetnom konaní. Žalobca v priebehu výpovede uviedol, že v dôsledku vzneseného obvinenia voči jeho osobe pre spreneveru, dostal u zamestnávateľa, u ktorého bol v tom čase zamestnaný výpoveď. išlo o spoločnosť NUGA BEST.SK s.r.o., ktorej konateľom bol ruský občan a keď sa dozvedel o tom, že bol žalobca obvinený zo sprenevery, dal mu výpoveď. Zamestnávateľ sa to dozvedel z toho dôvodu, že dostal žalobca korešpondenciu aj do Bratislavy, na pobočku firmy, a zrejme mu to musela povedať, nejaká kolegyňa, alebo niekto, avšak dozvedel sa to. Žalobca uviedol, že následne žaloval neplatnosť výpovede, a tento spor vyhral, pričom z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru získal 5.000,- € od spoločnosti NUGA BEST.SK s.r.o.. Žalobca uviedol, že v tom čase, kedy bolo voči nemu vznesené obvinenie žil v Bratislave, pričom v Košiciach má kúpený byt, aj v tom čase ho už kúpený mal, a preto, keď došlo k skončeniu pracovného pomeru v Bratislave v spoločnosti NUGA BEST, vrátil sa späť do Košíc, kde začal podnikáť. Momentálne je zamestnaný v spoločnosti Dekra, kde pracuje ako riaditeľ. Taktiež, jeho kolegovia zo spoločnosti NUGA BEST sa dozvedeli o tej skutočnosti, že bol trestne stíhaný, avšak s týmito kolegami už nie je v tomto čase v kontakte, odkedy prestal pracovať v tejto spoločnosti, odkedy sa presťahoval z Bratislavy. Žalobca ďalej tvrdil, že do svojej rodnej obce N. chodieval dosť často, predtým, než bolo voči nemu vznesené obvinenie, minimálne raz mesačne, chodieval tam na huby, atď. Teraz tam chodíva už iba sporadicky, príde na sviatky pozrieť svojich rodičov, a to najmä kvôli tomu, čo sa stalo, pretože ľudia sa mu vysmievali, nemá z toho dobrý pocit, keď tam chodí. Vie, čo si o ňom ľudia myslia, preto s nimi obmedzuje kontakt. Žalobca tvrdil, že rodičia boli na neho veľmi pyšní, pretože pôsobil, ako diplomat. Boli na neho hrdí. Zrazu nastal protipól, keďže ho považovali v obci za zlodēja, a malo to na nich veľký psychický dopad. Jeho otec nemohol v noci spávať, mama začala mať problémy so srdcom, a musela brať vysoké dávky liekov. Veľmi sa kvôli tomu trápili, a to iba kvôli neznalosti zákona zo strany policajta, keďže žalobca nič nespreneveril. Doposiaľ ani neobdržal výsledok trestného konania, nakoľko mu bolo povedané, že keďže bolo uznesenie o vznesení obvinenia zrušené, už nie je obvinený, a je v pozícii svedka, preto, ani nebo uzrozumený s tým, akým spôsobom skončilo trestné konanie. Nič mu nebolo doručené. Aj, keď bolo uznesenie o vznesení obvinenia zrušené, stále žalobca nevedel, ako toto trestné konanie dopadne, nakoľko vyšetrovanie pokračovalo ďalej. Mal obavy, a nevedel ako to dopadne, či voči nemu nebude opätovne vznesené obvinenie, keďže už raz voči nemu takto vznesené obvinenie nezákonne bolo. A o tom, že trestné konanie bolo zastavené sa dozvedel až v januári 2015, kedy osobne telefonicky kontaktoval žalobca M. Y., ktorý tento prípad vyšetroval, a ten mu oznámil, že konanie bolo zastavené. Žalobca uviedol, že nakoľko nemá právnické vzdelanie, nemohol vedieť, či znova nedôjde k tomu, že aj napriek tej skutočnosti, že veci svojho bývalého zamestnávateľa zákonne zadržoval, či voči nemu nebude opätovne vznesené obvinenie, ako sa to stalo už prvýkrát. Žalobca, v čase, kedy bolo vedené voči nemu toto trestné stíhanie, nebol ženatý, ani nemal rodinu, ani deti.

27. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 15Cpr/6/2014 zo dňa 24.6.2015 súd zistil, že žalobca podal proti spoločnosti GLONIA s.r.o., so sídlom Sabinovská 10, Bratislava (predtým NUGA BEST.SK s.r.o.) žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, o určenie trvania pracovného pomeru, o náhradu mzdy 800,- € netto, z dôvodu prekážok na strane odporcu, o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru 400,- € mesačne netto s príslušenstvom. Súd týmto rozsudkom rozhodol tak, že určil, že výpoveď z pracovného pomeru daná navrhovateľovi odporcom ku dňu 23.9.2014 listom odporcu z 2.10.2014 podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce je neplatná, a pracovný pomer navrhovateľa u odporcu ďalej trvá. Zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi

náhradu mzdy z dôvodu prekážok v práci na strane odporcu 960,- € brutto, náhradu mzdy z neplatného skončenie pracovného pomeru 3.410,- € brutto, náhradu trov konania 48,- €, a zaplatiť štátu súdny poplatok 304,- €. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.8.2015.

28. Súd z odôvodnenia tohto rozsudku nezistil tie skutočnosti, ktoré tvrdil žalobca vo svojej výpovedi, že by jeho bývalý zamestnávateľ NUGA BEST.SK, s.r.o. s ním skončil pracovný pomer z toho dôvodu, že bolo voči nemu vedené trestné stíhanie pre prečin sprenevery. V odôvodnení tohto rozsudku sa uvádza, ako dôvod neplatného skončenia pracovného pomeru, ktorý sám žalobca v rámci tohto konania tvrdil, keďže vo výpovedi z pracovného pomeru bolo uvedené, že navrhovateľ závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu absenciou v práci, čo sa však nezakladalo na pravde.

29. Z rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 15Cpr/4/2014 zo dňa 30.6.2016 súd zistil, že žalovaný ENDAP, s.r.o., predtým DAPHNE Group, spol. s r.o., IČO: 46 875 91, bol zaviazaný na zaplatenie mzdy žalobcovi A.. F. S. vo výške 663,17 € s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne z dlžnej sumy od 4.4.2013 do zaplatenia, ako aj nahradiť žalobcovi trovy konania, a súdny poplatok.

30. Z Potvrdenia Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 14.9.2017 súd zistil, že žalobca v období od 1.7.2007 do 31.1.2009 bol vyslaný z Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky na výkon štátnej služby na Generálny konzulát SR v Užhorode, a od 1.2.2009 do 28.2.2010 bol vyslaný na vykonávanie štátnej služby na zastupiteľský úrad Slovenskej republiky v Kyjeve vo funkcii diplomatický zamestnanec.

31. Zo Záznamu OO PZ vo Svidníku č. Č.:P-XXX/SK-Z-XXXX zo dňa 19.5.2014, ktorý bol súdu predložený zo strany žalovaného v priebehu konania súd zistil, že dňa 19.5.2014 o 14:15 hod. nadporučík L.. O. M., ktorý záznam spracoval, vykonal previerku v mieste trvalého bydliska A.. F. S. v N. Č.. XX, P. Z., za účelom jeho predvolania k vykonaniu výsluchu svedka, a zároveň za účelom zaistenia veci. V uvedenom čase sa v mieste trvalého bydliska nikto nenachádzal, a teda nebolo možné mu doručiť predvolanie, a nebolo možné ani vykonanie zaistovacieho úkonu. Z ďalšieho záznamu OO PZ vo Svidníku, k tej istej spisovej značke zo dňa 29.5.2014, ktorý spracoval nadporučík L.. O. M., a ktorý záznam predložil žalovaný v priebehu konania, súd zistil, že dňa 29.5.2014 o 14:50 hod. vykonal nadporučík L.. O. M. telefonickú previerku s A.. F. S. z N., za účelom jeho predvolania k vykonaniu výsluchu svedka, a zároveň za účelom zistenia, kde sa v súčasnosti nachádza. Menovaný uviedol, že sa momentálne zdržuje v Bratislave, ul. Miletičovej č. 1., kde rozbieha novú firmu. Menovaný uviedol, že predmetné veci má odložené v rodičovskom dome v N. Č.. XX. K vykonaniu výsluchu sa do miesta trvalého bydliska môže dostaviť až zhruba o 1 mesiac.

32. Iné záznamy o vykonaní previerky v mieste trvalého bydliska žalobcu súdu neboli zo strany žalobcu, žalovaného, ani zo strany OO PZ vo Svidníku predložené.

33. Súd si pripojil kompletný vyšetrovací spis OO PZ vo Svidníku, č. Č.: P-XXX/SK-Z-XXXX, z ktorého okrem skutočností, ktoré už boli vyššie uvedené, a ktoré dôkazy v podstate z tohto spisu už boli súdu predložené stranami sporu, súd zistil, že uznesením zo dňa 15.9.2014 bolo konanie prerušené, pretože sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe, keď z vykonaných previerok bolo zistené, že svedok F. L.-M. sa v súčasnej dobe nachádzal mimo trvalého bydliska na bližšie nezistenom mieste, a vykonanie výsluchu je potrebné k náležitému zisteniu skutkového stavu bez dôvodných pochybností, preto v súlade s § 228 ods. 1 Trestného poriadku bolo konanie prerušené. Uznesením zo dňa 24.11.2014 OO PZ vo Svidníku rozhodlo, že pokračuje v konaní, pretože dôvod na jeho prerušenie pominul.

34. Z uznesenia OO PZ vo Svidníku zo dňa 20.1.2015 Č.:P-XXX/SL-Z-XXX4 súd zistil, že OO PZ vo Svidníku, O.. O. Y., poverený príslušník PZ, zastavil trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre prečin sprenevery v zmysle § 213 ods. 1 Trestného zákona proti žalobcovi z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom, a nie je dôvod na postúpenie veci. Z odôvodnenia vyplýva, že v uvedenom prípade neboli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevera, a je potrebné poukázať na to, že aj keby nedošlo k naplneniu všetkých znakov ust. § 151s Občianskeho zákonníka o uplatnenie zádržného práva žalobcu, o čom môže rozhodnúť len súd, nie je možné konanie žalobcu považovať za úmyselné konanie, nakoľko tento v dobrej miere koná v zmysle ustanovenia Občianskeho zákonníka. Chýbal tu, aspoň relatívny úmysel dopustiť sa trestného činu, prípadne obohatiť sa svojim konaním.

35. Z uvedeného spisu, ďalej súd zistil aj tú skutočnosť, že predtým, ako bolo začaté trestné stíhanie za prečin sprenevery uznesením Č.:P.-XXX/SK-Z.-XXXX vydaného OO PZ vo Svidníku dňa 10.5.2014, a následne bolo začaté trestné stíhanie, a vznesené obvinenie voči žalobcovi uznesením zo dňa 8.7.2014, sa v spise na č. I. 11 nachádzala Zápisnica OR PZ v Košiciach zo dňa 7.3.2014, Č.:P.-XXX/SM-G.-XXXX, kedy bol vo veci prečinu sprenevery vypočutý A. F. S., pričom v tejto zápisnici uviedol, že po ukončení pracovného pomeru ho pán L.-M. vyzval, aby mu vrátil veci, na čo mu žalobca napísal email, v ktorom mu navrhol pracovné stretnutie ohľadom finančného vyrovnania s tým, že on mu dlhuje mzdu za 2 mesiace, a žalobca jemu dlhuje notebook, a ďalšie vec. Na tento email, však pán Janík nereagoval. Žalobca, ďalej uvádzal v zápisnici, že bol ochotný tie veci pánovi M. vrátiť za podmienky, že mu vyplatí mzdu. V opačnom prípade, nie je ochotný tieto veci vrátiť, pretože túto dlžnú mzdu bude považovať ako kompenzáciu za tieto veci. Je ochotný tieto veci vrátiť, má ich aj doma v N., u rodičov. K výsluchu sa v uvedený deň dostavil žalobca dobrovoľne. Súd zistil, že v tomto spise sa nachádza aj sťažnosť žalobcu voči uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 8.7.2014, o ktorej však už nebolo rozhodované, nakoľko Okresný prokurátor vo Svidníku zrušil toto rozhodnutie uznesením zo dňa 15.7.2014.

36. Z vyjadrení žalovaného na pojednávaní súd okrem skutočností, ktoré už žalovaný uviedol aj vo svojich písomných vyjadreniach doručených súdu pred pojednávaním zistil, že:

Čo sa týka prípadného nesprávneho úradného postupu, vykonávanie previerky policajnou hliadkou v mieste trvalého pobytu žalobcu prebiehalo dňa 19.5.2014, pričom obvinenie mu bolo vznesené 8.7.2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v tom čase, nebol v postavení obvineného, a teda žiadne dôsledky súvisiace so vznesením obvinenia, mu nemohli vzniknúť. Žalobca mal v čase vykonávania previerky postavenie svedka, a zákon ukladá každému svedčiť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel. Účelom dopytu bolo predvolanie žalobcu, aby v tejto veci vypovedal, čo je zrejmé aj z úradného záznamu. O skutočnostiach, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu svedčí aj vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Svidník zo dňa 12.1., ktorý konštatoval, že nezákonný postup v konaní nezistil. Čo sa týka samotného údajného nezákonného rozhodnutia vyšetrovateľa, zákonné podmienky treba vyvodzovať z obsahu rozhodnutia, a nie z formy. Obsahom rozhodnutia, ktorým vlastne prokurátor zrušil uznesenie o vznesení obvinenia, nebola jeho nezákonnosť. Prokurátor sa nevyjadril, že obvinenie nemalo byť žalobcovi vôbec vznesené, resp. sa nevyjadril, že vykonané dôkazy boli nezákonné, ale uviedol, že je vyšetrovanie potrebné doplniť. Pravdivosti tohto tvrdenia nasvedčuje aj tá skutočnosť, že v prípade, že by uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné, tak prokurátor by postupoval takým spôsobom, že to konanie, že to rozhodnutie o vznesení obvinenia zrušil, a konanie zastavil. To sa však nestalo, lebo prokurátor síce konanie, zrušil rozhodnutie, ale vec vrátil vyšetrovateľovi na doplnenie vyšetrovania. Ak si žalobca uplatňoval nárok z dvoch titulov, svoj nárok nerozlíšil na jednotlivé sumy. V čase vykonávania previerky policajnou hliadkou v mieste jeho trvalého bydliska, ako aj v čase zastavenia trestného konania, žalobca nemal postavenie obvineného, ale postavenie svedka, a teda nemohli mu vzniknúť žiadne dôsledky súvisiace so vznesením obvinenia. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, tak žalobca neunesol dôkazné bremeno. Aby žalobca toto dôkazné bremeno uniesol, musel by hodnoverne preukázať, ako sa jeho osobný život zmenil bezprostredne po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia, resp. ako a kedy sa osoby v okolí žalobcu dozvedeli o tomto uznesení. Žalobca by musel taktiež preukázať, že táto skutočnosť mala vplyv na jeho doterajší osobný a profesijný život, a že táto zmena bola zapríčinená práve a výhradne vydaním, resp. oboznámením sa s existenciou, prípadne s obsahom uznesenia o vznesení obvinenia. Žalovaný taktiež zdôrazňuje, že povinnosťou žalobcu je nielen primárne preukázať vplyv uznesenia o vznesení obvinenia na jeho okolie, ale aj sekundárne, ako táto skutočnosť mohla negatívne vplyvať na jeho doterajší život, t. j. či táto okolnosť bola spôsobilá zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd žalobcu v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

37. Z výpovedí svedkov V. S., matky žalobcu, a O. S., otca žalobcu súd zistil, že bývajú v malej obce Beňadikovce. Išli obaja v júni asi v roku 2016 na nákup autom. Ich dom je mimo centra dediny. Keď boli na mostíku, ktorým sa dostávajú do dediny všimli si, že sa tam pohybovali policajti, pričom sa vypytovali ľudí v obci, ktorí ich nasmerovali k nim. Následne sa stretli na mostíku, kde policajtom povedali, že sú rodičia žalobcu. Policajti povedali, že hľadajú žalobcu z toho dôvodu, že vraj spreneveril nejaké veci, a pýtali sa, či tieto veci sú u nich, a že by ich mali policajtom vydať. Tiež sa pýtali, že či ešte požíva diplomatickú imunitu. Na to im svedkovia uviedli, že im žiadne veci nevydajú, pretože tieto veci ich syn riadne zadržáva podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko mu jeho zamestnávateľ nezaplatil mzdu, a tieto veci vydá až vtedy, keď mu zamestnávateľ túto mzdu vyplatí. Následne asi o 2 týždne na to dostali uznesenie o vznesení obvinenia pre trestný čin sprenevery, keďže otec žalobcu bol poverený preberať

poštu za svojho syna. Matka žalobcu bola z toho hneď veľmi nešťastná, vyšokovaná, prežívala to oveľa horšie ako otec žalobcu, začala mať zdravotné problémy s tlakom, musela začať brať vyššie dávky liekov ako dovtedy. Svedkovia tvrdili, že komunikácia s policajtmí, ktorí hľadali v obci ich syna, bola dosť hlasná, pritom dookola vlastne bývali ľudia, ktorí sa tam aj nachádzali. A taktiež potraviny sú asi 10 m od toho miesta, kde to riešili. Keďže táto komunikácia bola hlasná, bolo to dosť počuť, takže každý kto šiel okolo nich to počul, a keďže táto dedina je veľmi malá, tak sa to rozšírilo. Vzhľadom na to, že ich syn bol predtým diplomat, nevylepšilo mu to imidž ani im ako jeho rodičom. Vznesenie obvinenia malo dopad aj na otca žalobcu, keď jeho syn, ktorý dovtedy žil čestne, bol zrazu obvinený pre trestný čin sprenevery, kde mu hrozila basa, preto stále nad tým rozmýšľal, mal problémy so spaním. To, že bolo zrušené uznesenie o vznesení obvinenia, čo bolo asi týždeň potom, čo bolo vznesené obvinenie, avšak celé prešetrovanie ďalšie ešte trvalo vo veci aspoň ďalší polrok, keď sa riešilo aj to zádržné právo. Nebolo im oznámené, že by bolo už ukončené trestné stíhanie, pretože syn už bol v úlohe svedka, takže mu to ani neoznámili, že toto trestné stíhanie voči jemu je v podstate ukončené. A toto prešetrovanie trvalo dlho, preto stále žili v neistote, že ako to vlastne ešte skončí. Asi polroka potom, čo bolo voči nemu vznesené obvinenie, potom im syn len oznámil, že už toto trestné konanie bolo zastavené, že to zistil od prokurátora. Taktiež, sa to odzrkadlilo na tom, že syn prestal chodiť tak často domov, pretože už sa jeho priatelia, kamaráti, s ktorými sa dovtedy priatelil sa od neho začali strániť, a nechceli s ním veľmi komunikovať. Teraz sa už na to ľudia nepýtajú. Trvalo to asi rok, kým to vlastne celé prešlo. Svedkovia zhodne uvádzali, že ľudia z dediny ohovárali žalobcu, zmenili svoj názor na neho, avšak nevedeli uviesť a označiť konkrétnych svedkov, ktorí by tieto skutočnosti mohli potvrdiť. Navyše svedkyňa S. vo svojej výpovedi v závere uviedla, že sa s ľuďmi z obce veľmi nestretávajú, preto nevie uviesť konkrétne kto o tom vedel a či sa zmenilo nejak správanie iných ľudí, nakoľko oni veľmi nikam nechodia, ale určite si niečo pomysleli. Nakoniec svedkyňa uviedla, že ľudia nevedeli, čo títo policajti tam vlastne v dedine chceli, pretože to rodičia žalobcu nikomu nepovedali, nikto sa ich na to nepýtal, nikto s nimi o tom nehovoril. Čo si však pomysleli, to nevie. Ani svojim sestram to nepovedala, že bol žalobca obvinený z trestného činu sprenevery, lebo sa hanbila.

38. Z výpovede svedkyne W. Š., bývalej partnerky žalobcu a spolupracovníčky v spoločnosti NUGA BEST.SK s.r.o., súd zistil, od 1.8.2014 do 19.9.2014 pracovala v tejto spoločnosti. Sedeli v prepojených miestnostiach a počula, ako rozpráva ich šéf so žalobcom, že sa dozvedel o tom, že je údajne žalobca trestne stíhaný pre nejaký trestný čin krádeže, že niečo ukradol nejakému svojmu bývalému zamestnávateľovi s tým, že pravdepodobne sa túto skutočnosť musel dozvedieť od ich ďalšej kolegyne P., ktorá bola taktiež Ruska, a ktorej to pravdepodobne žalobca povedal, že bol vypovedať v takejto veci na polícii. Tá to následne povedala šéfovi, a túto skutočnosť zamestnávateľ konfrontoval so žalobcom, a túto komunikáciu svedkyňa počula. Zamestnávateľ, keďže žalobca mal hmotnú zodpovednosť, mu oznámil, že u neho končí, a že mu má odovzdať kľúče od skladu, pretože sa obával, že by mu niečo mohlo zmiznúť. Bolo to niekedy v polovici septembra 2014. Žalobca sa vlastne snažil argumentovať tým, že to nie je pravda, že to bolo inak, že v podstate on len si uplatnil zádržné právo na nejaké veci, nakoľko mu bývalý zamestnávateľ nevyplatil mzdu, a preto teda nič neukradol. Ale u zamestnávateľa NUGA BEST.SK už žalobca stratil dôveru, a preto trval na rozviazaní pracovného pomeru, následne aj teda došlo k rozviazaniu pracovného pomeru. Hneď na to dostal žalobca výpoveď a musel odovzdať kľúče od skladu, bol k tomu donútený, takže toto bol dôvod skončenia jeho pracovného pomeru. Dovtedy svedkyňa nepočula o žiadnych problémoch, že by medzi sebou zamestnávateľ a žalobca mali. Svedkyňa bola v tom čase partnerka žalobcu a malo to aj na ňu ten dopad, že musela odísť z tejto firmy. O pár mesiacov sa skončil aj jej partnerský vzťah so žalobcom, aj v dôsledku týchto skutočností. Súd vec právne posúdil takto:

39. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci po a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

40. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo

povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

41. Podľa ustanovenia § 4 ods. 4 písm. f) cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu⁴⁾ v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

42. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. m) cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

43. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 cit. zákona, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

44. Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

45. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1, 2 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

46. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 4 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

47. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

48. Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

49. Podľa ustanovenia § 17 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

50. Podľa § 18 cit. zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.⁹⁾ Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

51. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

52. V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“). Zodpovednosť štátu za škodu je koncipovaná ako objektívna, t.j. bez ohľadu na akékoľvek zavinenie (§ 3 ods. 1 písm. a/, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.). V tejto súvislosti preto platí, že ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením treba hľadať nielen v ustanovení článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktnie dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takej situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.

53. Zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma i nemajetková ujma, spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe), bola odčinená. Zmyslom a účelom zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je ustanoviť v súlade s čl. 46 ods. 3 ústavy podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom, a to spôsobom, ktorý umožňuje odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré bolo neskôr posúdené ako nezákonné. Za predpoklady pre priznanie takejto náhrady škody tak už uvádzaný § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. považuje okrem iného vydanie nezákonného rozhodnutia a tiež jeho zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Tieto podmienky sú splnené iba vtedy, ak je vydané rozhodnutie následne zrušené na to príslušným orgánom práve z dôvodu nezákonnosti. Z takéhoto zrušujúceho rozhodnutia potom musí byť dôvod zrušenia skoršieho rozhodnutia (jeho nezákonnosť) zrejмый (II. ÚS 25/2011).

54. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia)trestného stíhania, je neskorší výsledok trestného konania (porovnaj citované uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/183/2009 zo dňa 30.11.2009 alebo sp. zn. 4MCdo/15/2009 zodňa 18.08.2010).

55. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je nedôvodný. Súd mal za preukázané, že voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie rozhodnutím vyšetrovateľa OO PZ vo Svidníku, O.. O.. B. sp. zn. Č.:P.-XXX/SK-Z.-XXXX dňa 8.7.2014 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona. Toto rozhodnutie bolo zrušené uznesením Okresnej prokuratúry vo Svidníku sp. zn. Pv 202/14/7712-7 zo dňa 15.7.2014 v rámci dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní, keď okresný prokurátor zistil, že uznesenie o vznesení obvinenia je prinajmenšom predčasné, a nemá dostatočnú oporu v doteraz vykonaných dôkazoch. Uznesenie bolo zrušené s poukazom na § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku pre nezákonnosť. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v súlade s ust. § 3 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov voči štátu. V danom prípade aj v súlade s ust. § 6 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Toto právo možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. V danom prípade žalobca podal voči uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, avšak o nej už nebolo potrebné rozhodnúť, nakoľko dozorujúci prokurátor zrušil predmetné uznesenie sám pre nezákonnosť, ešte predtým, ako bola prokuratúre doručená sťažnosť žalobcu. Preto, ani nebolo potrebné rozhodovať o sťažnosti. Preto, aj táto zákonná podmienka bola v danom prípade splnená.

56. Súd sa ďalej zaoberal tým, ktorý orgán je v danom prípade oprávnený konať v mene štátu. S poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. b) súd dospel k záveru, že je v danom prípade orgánom oprávneným konať v mene štátu Ministerstvo vnútra SR, keďže prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru, a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. Žalobca podal Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na Ministerstvo vnútra SR dňa 19.8.2015, ktoré však Ministerstvo vnútra SR dňa 30.10.2015 postúpilo Generálnej prokuratúre SR, ako orgánu oprávnenému konať v mene SR, podľa názoru Ministerstva vnútra SR, a Generálna prokuratúra SR dňa 29.12.2015 vrátila túto Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku späť Ministerstvu vnútra SR s tým, že Ministerstvo vnútra SR je orgánom oprávneným konať o tejto žiadosti žalobcu, a to práve s poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. b) zák. č. 514/2003 Z. z. O žiadosti žalobcu nebolo do začatia konania, resp. do rozhodnutia súdu, Ministerstvom vnútra SR rozhodnuté. Žalovaný v konaní uviedol, že v prípade, že nie je žalobca vyzrožený o výsledku prerokovania jeho nároku v zákonnej 6 mesačnej lehote, má sa za to, že sa jeho žiadosti nevyhovelo. Súd teda konštatuje, že v danom prípade žalobca splnil aj zákonnú podmienku predbežného prerokovania nároku, keď podal písomnú žiadosť na príslušný orgán, a to Ministerstvo vnútra SR dňa 19.8.2015 podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z..

57. Súd skúmal, či v danom prípade došlo k nesprávnemu úradnému postupu orgánu verejnej správy. Súd, však na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade žalobca nepreukázal, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu orgánu verejnej moci, teda OO PZ Svidník, resp. ako to bolo uvedené v Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, k nesprávnemu úradnému postupu príslušníka OO PZ Svidník O.. B.. Súd sa oboznámil s kompletným pripojeným vyšetrovacím spisom OO PZ vo Svidníku č. Č.:P.-XXX/SK-Z.-XXXX, ako aj so Záznamami o previerke v mieste trvalého bydliska žalobcu, či o telefonickej previerke, a taktiež aj so stanoviskom O.. I. C., prokurátora Okresnej prokuratúry Svidník, ktorý na základe sťažnosti žalobcu na postup príslušníka OO PZ O.. O. B. taktiež preštudoval celý kompletný vyšetrovací spis, a dňa 12.1.2015 oznámil žalobcovi, že po preštudovaní tohto vyšetrovacieho spisu OO PZ vo Svidníku, nezistil nezákonný postup, ani závažnejšie prieťahy v konaní. Súd sa s týmto stotožnil, nakoľko, taktiež po preštudovaní príslušnej dokumentácie nezistil nezákonnosť postupu príslušníkov OO PZ v uvedenom prípravnom konaní. Skutočnosti, ktoré tvrdil žalobca v žalobe, ako aj vo svojej výpovedi, a ďalších písomných vyjadreniach a ktoré tvrdili i svedkovia O. S. a V. S., ktorí sú rodičmi žalobcu, o nesprávnom postupe vyšetrovateľa O.. B. a o policajnej hliadke, ktorá mala hľadať žalobcu v obci Beňadikovce tým spôsobom, že mala sa ľudí pýtať,

že hľadá žalobcu, ktorý bude obvinený z prečinu sprenevery, a pýtať sa ľudí či žalobca má diplomatickú imunitu, však nemal súd z predložených listinných dôkazov za preukázané. Žalobca nepreukázal, že by policajná hliadka, aj v prípade, že by sa do miesta jeho trvalého bydliska dostavila, a tieto skutočnosti zisťovala od rodičov žalobcu, že skutočne došlo k tomu, že táto policajná hliadka mala sa dotazovať v danej obci, aj pred obchodom, či pred krčmou rôznych občanov na tieto skutočnosti. To, že policajná hliadka sa takýmto spôsobom informovala o žalobcovi a pred širokou verejnosťou mala uvádzať, že bude obvinený z nejakého trestného činu žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, a nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Okrem rodičov žalobcu, ktorí nakoniec sami vo svojich výpovediach nevedeli presne označiť ani jednu konkrétnu osobu, ktorá mala byť svedkom toho ako policajná hliadka chodila po obci a údajne „diskreditovala“ osobu žalobcu, žalobca vo veci neprodukoval jediný dôkaz, ktorý by nesprávnosť úradného postupu bol preukázal. Rodičia žalobcu nakoniec sami uviedli, že oni s nikým z obce o tom čo sa žalobcovi stalo ani nehovorili, lebo sa hanbili o tom hovoriť, iba sa domnievajú, čo si asi ľudia v obci po tom čo žalobcu v obci hľadala policajná hliadka asi môžu o ňom myslieť. Pokiaľ, žalobca mal za to, že ide o nesprávny úradný postup vyšetrovateľa OO PZ vo Svidníku, nakoľko tento mal skúmať, či zo strany obvineného nešlo o uplatnenie zádržného práva podľa ust. § 151s Občianskeho zákonníka, a teda išlo o veľmi závažné pochybenie vo vyšetrovaní zapríčinené znalosťou zákonov SR, súd túto skutočnosť nevyhodnotil, ako nesprávny úradný postup vyšetrovateľa OO PZ vo Svidníku, pretože toto konanie vyšetrovateľa OO PZ vo Svidníku, vyústilo práve do vydania uznesenia o vznesení obvinenia dňa 8.7.2014, ktoré bolo následne zrušené na základe dozoru Okresného prokurátora Okresnej prokuratúry vo Svidníku, ako nezákonné, a preto súd mal za to, že je potrebné v danom prípade posudzovať toto, nie ako nesprávny úradný postup vyšetrovateľa, ale ako nezákonné rozhodnutie, ktoré súd už vyššie v tomto rozsudku vyhodnotil, že takéto rozhodnutie tu existuje. Teda iba na základe tohto rozhodnutia, by mohol mať žalobca nárok na náhradu škody voči štátu, a nie na základe nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci.

58. Pokiaľ, však ide o náhradu škody voči štátu, je na žalobcovi, aby preukázal, že mu skutočne nejaká škoda vznikla, v dôsledku tohto nezákonného rozhodnutia, a aby preukázal aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody, a týmto nezákonným rozhodnutím. Podľa ust. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa tohto odseku citovaného zákona, a preto bolo jeho povinnosťou preukázať, aká nemajetková ujma mu vznikla, a to v súlade s § 17 ods. 3 citovaného zákona. Na základe vykonaného dokazovania však súd dospel k záveru, že žalobca, aj keď tu existuje nezákonné rozhodnutie, na základe, ktorého štát zodpovedá za škodu poškodenému, a to uznesenie o vznesení obvinenia, žalobca v danom prípade nepreukázal, že by toto nezákonné rozhodnutie malo taký dopad na jeho osobu, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žil a pracoval, že by mu vznikla tak závažná ujma, alebo následky v súkromnom živote, ako aj v spoločenskom uplatnení, ktoré by boli tak rozsiahle a nenapraviteľné, že by mu vznikol aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. V konaní bolo preukázané, že žalobca v čase, kedy došlo k vzneseniu obvinenia, žil a pracoval v Bratislave, a k svojim rodičom, teda na adresu svojho trvalého pobytu v N. Č.. XX, chodieval iba približne raz do mesiaca, resp. na sviatky navštíviť svojich rodičov. Pracoval v Bratislave, kde bol riadne zamestnaný v spoločnosti NUGA BEST.SK s.r.o. V tejto spoločnosti žalobca pracoval od 1.3.2014, pričom žalobcovi bola zo strany zamestnávateľa daná výpoveď z pracovného pomeru, ktorá mu bola doručená dňa 2.10.2014 s dátumom skončenia pracovného pomeru 23.9.2014, s ktorou výpoveďou však žalobca nesúhlasil. Následne, aj prebehlo konanie o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, a o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, a v tomto konaní aj žalobca bol úspešný. Z tohto konania, ktoré bolo skončené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 15Cpr/6/2014 zo dňa 24.6.2015, nemal súd za preukázané, že by dôvodom skončenia pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa bola práve tá skutočnosť, že bolo voči žalobcovi vedené trestné konanie pre prečin sprenevery. V uvedenom rozsudku táto skutočnosť nie je uvedená ani len okrajovo, že by dôvodom na skončenie pracovného pomeru žalobcu v tejto spoločnosti malo byť jeho trestné stíhanie. Tvrdenia žalobcu v tomto smere, ako aj svedkyne Š.H., ktorá vypovedala v konaní, sa súdu javia ako účelové, a ničím nepreukázané. Navyše, žalobca po ukončení pracovného pomeru v tejto spoločnosti sa vrátil späť do Košíc, kde začal podnikáť, a nemal záujem ďalej žiť v Bratislave. A taktiež s bývalými kolegami v Bratislave nemal vytvorené také priateľské väzby, ktoré by sa rozviazaním tohto pracovného pomeru narušili, so žiadnym z bývalých kolegov sa žalobca po skončení pracovného pomeru viac nestretával a nekontoval. So svedkyňou Danou Štepánkovou, sa po skončení pracovného pomeru rozišli, pritom

obaja sa vrátili späť do Košíc. Nebolo však ani tvrdené žalobcom, že by sa s touto svedkyňou boli rozišli z toho dôvodu, že bolo voči žalobcovi vedené trestné stíhanie. Iba svedkyňa vo výpovedi tvrdila, že podľa nej to tiež malo vplyv na rozchod, keďže už žalobcovi tak nedôverovala ako predtým. Žalobca, teda súdu nepreukázal, že by v dôsledku tohto nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia došlo k závažným následkom v jeho spoločenskom uplatnení. Tvrdil, že by toto trestné stíhanie mu mohlo poškodiť v prípade, keby mal opäť ísť pracovať do diplomatických služieb. Žalobca však nepreukázal, že od roku 2010 kedy naposledy pracoval v diplomatických službách by mal opäť takúto ponuku. Išlo teda iba o domnienku žalobcu, opäť ničím nepodloženú. Taktiež pokiaľ ide o zásah do jeho súkromného života, svoje tvrdenia, ktoré uvádzal v žalobe, ako aj vo svojej výpovedi, že sa mu v obci ľudia vysmievali, pretože dovtedy požíval status diplomata v obci, a po návšteve policajnej hliadky, a taktiež údajne potom, čo vyšetrovateľ policajného zboru, Mgr. Martin Gajdoš, ktorý pochádzal z obce Beňadikovce (pričom v tejto obci naďalej býval aj jeho brat, ktorý bol dokonca susedom rodičov žalobcu), mal šíriť informácie o tom, že žalobca je podozrivý z prečinu sprenevery, resp. že je voči nemu vedené nejaké trestné stíhanie, tieto skutočnosti žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, sú to iba jeho tvrdenia, ničím nepodložené. Taktiež nijakým spôsobom nepreukázal žalobca svoje tvrdenie, že v dôsledku návštevy policajnej hliadky v obci, ktorá sa mala pýtať na osobu žalobcu, a tým narušiť jeho status diplomata, ktorý bol následne vykreslený pred občanmi Beňadikoviec ako zlodej, ktorý spreneveril nejaké veci bývalému zamestnávateľovi, tieto skutočnosti žalobca tiež nijakým spôsobom nepreukázal. K týmto skutočnostiam sa vyjadrovali iba svedkovia, žalobcovi rodičia v rámci tohto konania, ktorí však sami nevedeli uviesť, konkrétne osoby, ktoré by mali mať takýto názor na žalobcu, u ktorých by sa mal zmeniť postoj voči žalobcovi, resp. že by sa mu vysmievali, že by utrpela nejakým spôsobom jeho česť. Navyše, súd poukazuje na to, že žalobca v diplomatických službách pracoval už oveľa skôr, ako bolo začaté trestné stíhanie, a táto jeho činnosť bola ukončená už 28.2.2010, pričom trestné stíhanie bolo začaté 15.7.2014, teda viac ako 4 roky potom, čo pôsobil v diplomatických službách. Žalobca nepreukázal ani tú skutočnosť, že pôsobil ako vysokoškolský profesor, boli to opätovne iba tvrdenia. Tie skutočnosti, že matka žalobcu trpela nejakými zdravotnými problémami, potom, čo sa mala k nim dostaviť policajná hliadka, resp. po vznesení obvinenia, a tiež, že otec žalobcu trpel nespavosťou, že malo to na rodičov žalobcu veľký dopad, súd v danom prípade považoval za irelevantné, nakoľko v danom prípade sa nerieši nárok rodičov žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, ale rieši sa tu nárok poškodeného, ktorým v danom prípade je žalobca. Žalobca taktiež nepreukázal ani tú skutočnosť, že v danom prípade chodieval menej často k svojim rodičom, ako chodieval predtým, než bolo voči nemu vznesené obvinenie práve v dôsledku týchto udalostí. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení, že v obci už sa viac nekamaráti s priateľmi, ktorých mal dovtedy, a že sa im vyhýba, resp., že oni sa mu stránia, nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Navyše nebolo ani preukázané zo strany žalobcu, že toto je skutočne postoj, a názor obyvateľov obce Beňadikovce na osobu žalobcu, že je zlodej a nie diplomat, a nie iba akási domnienka zo strany rodičov žalobcu, či žalobcu o tom, že si to ľudia v obci môžu myslieť, čo nepreukazuje tú skutočnosť, že naozaj, je nejakým spôsobom poškodená česť a dôstojnosť žalobcu v obci v dôsledku vzneseného obvinenia. Navyše trestné stíhanie žalobcu v dôsledku tohto nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia pre prečin sprenevery trvalo týždeň, pritom žalobca nebol ani vo väzbe a preto podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že by toto trestné stíhanie malo taký dopad na žalobcu, aby mu súd mohol priznať odškodnenie za túto nemajetkovú ujmu v peniazoch.

59. Na základe uvedených skutočností súd teda dospel k záveru, že nárok žalobcu je nepreukázaný, a teda mu nevyhovel, a v celom rozsahu mu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

60. Podľa ust. § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Podľa ust. § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

62. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

63. Vzhľadom na to, že žalobca nebol úspešný v tomto konaní, a naopak žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, a uplatnil si nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z cestovných náhrad, súd dospel k záveru, že je potrebné priznať žalovanému nárok na náhradu týchto trov konania, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.